

Іван Будз

**Турботи
журавлика
Бульки**

казка

Київ 2006

Казково-пізнавальна історія про маленького журавлика Бульку, який обожнює про всіх турбуватись, але його турботи чомусь обертаються для друзів великими неприємностями. А шкода, бо турбується Булька завжди щиро та безкорисливо.

Текст, ілюстрації та художнє оформлення

Івана Бугза

ішов Булька до Микити
Зранку жито молотити,
Бо вже всі помолотили,
Лиш Микита не мав сили.
Бульку дуже турбувало,
Щоб те жито не пропало.

Ось як він допомагав:
Зразу ж ціпика зламав,
Жито всюди розсипав
І пташині роздавав.
Залишився наш Микита
На цю зимоньку без жита.

Ой, яка ж важка робота
Оця Бульчина турбота.

В

улька біг через місточок
На той берег, де пісочок,
А там жабонька лежала,
Ванну сонячну приймала.

Ну а сонечко так гріло,
Жабка, мабуть, вже зомліла
І нікому не збагнути
Жабоньку перевернути,

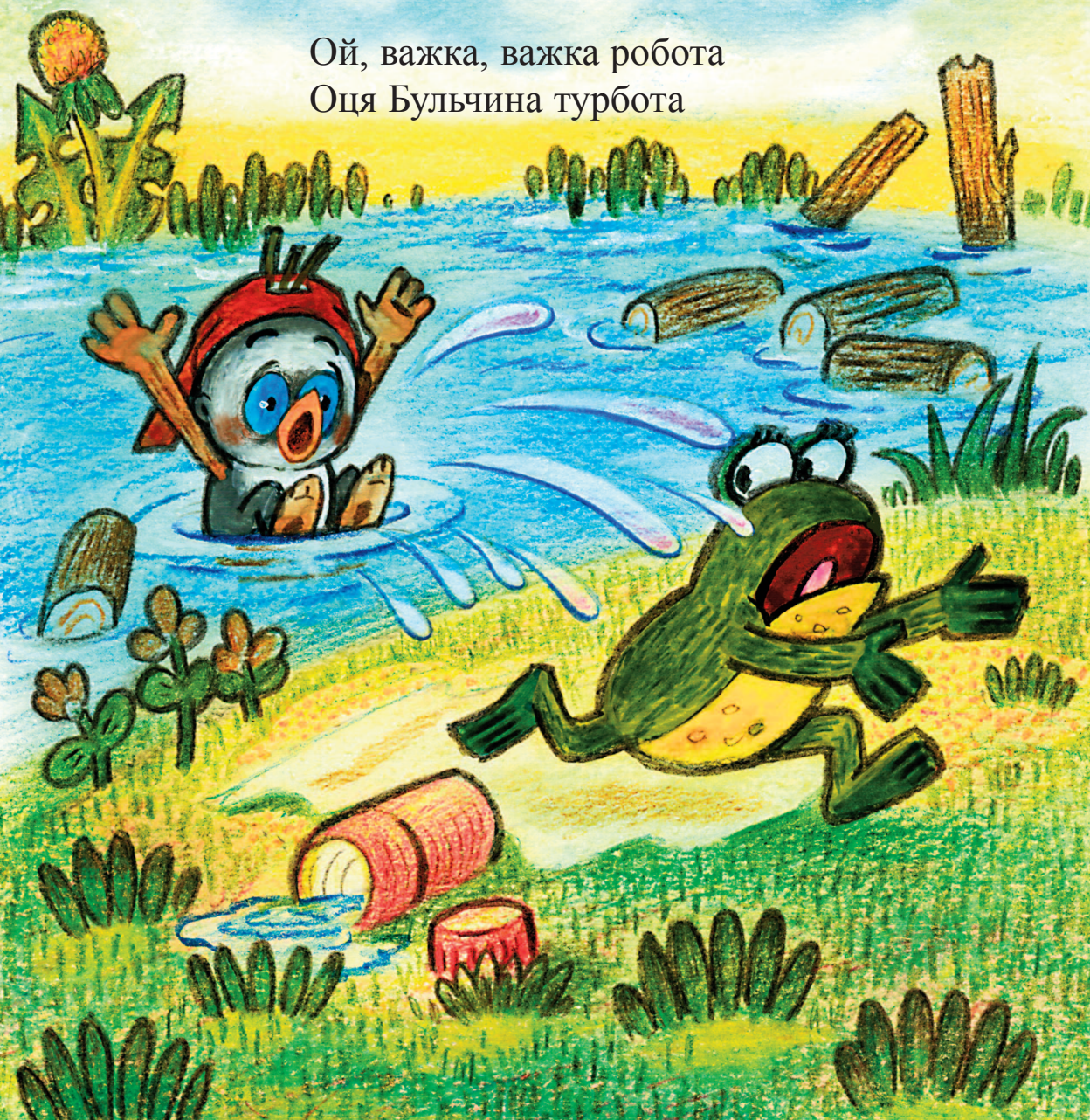
Щоб бочок не перегріла,
Щоб і справді не зомліла.
Як байдужим тут зостатись?
Як він міг не турбуватись?

Та місток під ним зломився,
Булька ледве не втопився.
Він холодною водою
Облив жабку з головою
Й дуже голосно кричав.
Жабку геть перелякав!

Ой, важка, важка робота
Оця Бульчина турбота

Через річку, через брід,
Де живе знайомий кріт,
Булька дуже поспішав.
Може його кріт позвав?

Але кріт і не збираввся
Когось звати, він старався
Нірку глибшеньку прорити,
Щоб на зиму мав де жити.

Булька вихором примчався,
Бо як завжди турбувався
Й швидко за роботу взявся;

Глек з водою перекинув.
Кротик ледве не загинув,
Бо вода залила нірку.
Ой як плакав кротик гірко.

Так, важка, важка робота —
Бульки нашого турбота.

К

рихітка-ведмедик Віля
В теплу сонячну неділю
На пеньку біля доріжки
Ласував медком із діжки.

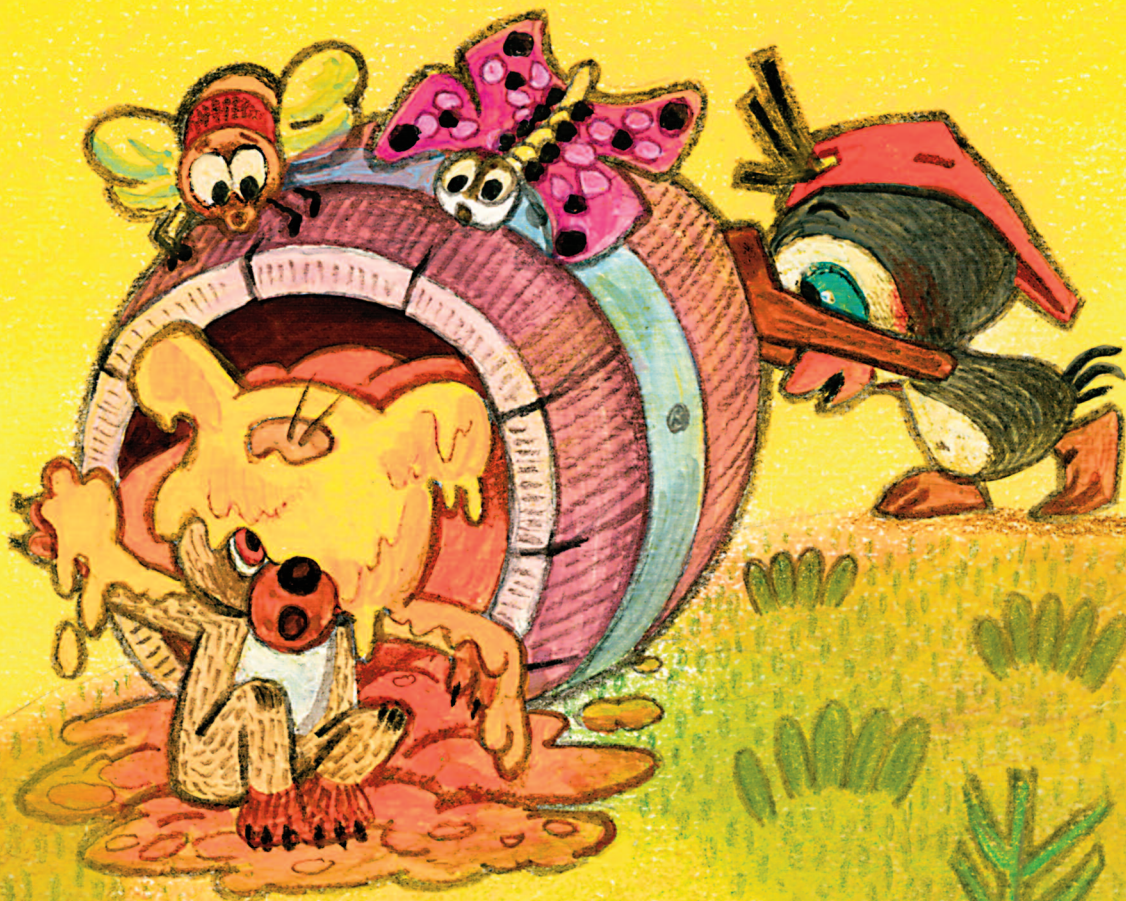
І щасливеньким був Віля,
Бо діжечка була ціла
Й повна меду, аж за край.
Їж собі, не поспішай.

А доріжкою йшов Булька,
Йшов до тітоньки зозульки
І подумав, якщо діжку
Нахилити хоч би трішки,
То зручніш буде ведмедю
Ласувати з діжки медом.

Отак Булька наш збагнув,
Діжку взяв й перевернув.
Накрив нею ласуна,
Хай наїється вже сповна.

Залив медом Вілі очі,
Хай ласує, скільки хоче.
Булька, звісно, турбувався,
А тому й перестарався.

Ой, яка ж важка робота
Оця Бульчина турбота.

Бджілка Тая мила ніжки,
Бо ходила нині пішки.
Брала воду із відерця
Та окропику з цеберця,
Щоб вода була тепленька
Й ніжки вимились чистенько.

А тут Булька звідкись взявся.
Він, звичайно, турбувався
І цеберко ухопив
Та окропиком облив
Бідну Таю. Ой кричала ж
Вона й Бульку проклинала
Та обурювалась гірко.
Ледь не вмерла наша бджілка.

І яка ж важка робота
Оця Бульчина турбота.

І жачок-сім колючок

Ловив рибу на гачок:

І карасиків, і щуку,

І сомів чотири штуки.

А закінчивши ловити,

Ліг на травку відпочити.

Ось і Булька причвалав,

Хоч його ніхто й не звав.

Він відеречко побачив

Та почув, що хтось там плаче.

Риба плакала в відерці.
Не стерпіло в Бульки серце,
Весь улов він їжачка
Вилив разом до струмка.

Ой, яка ж важка робота
Оця Бульчина турбота.

Сів комарик на билинку
Випити води росинку.
Випивши, засумував,
Бо в лісочку заблукав.

Булька йшов через лісочок
Із горбочка на горбочок.
Він комарика побачив,
А комарик ледь не плаче.

Як же не потурбуватись
Про цього комарика,
Який вийшов прогулятись
В нічку без ліхтарика?

Булька його потоптав,
Праву ніжечку зламав,
Ліве крильце придавив
Та хвостика іскривив.

Все ж таки, важка робота
Оця Бульчина турбота.

Ніс додому хом'ячок
Повний зеренець мішок.
Зерна свіжі із пшениці,
Гарні будуть паляниці.

Переліз через жердинку,
Вже й видніється хатинка.
Тільки перейти потік;
По камінцям скік та скік.

Але хтось за полу смик.
Ой, це ж Булька-помічник
За мішечок ухопився,
Під мішечок підмостився,
Дуже хтів допомогти
Через потік перейти.

Звідкіля він тільки взявся?
Тут мішечок розв'язався,
Зерна висипались в воду
Й потекли попід городи.
Бідний, бідний наш хом'як,
Як без хліба жити, як?

Ой, важка, таки, робота
Оця Бульчина турбота.

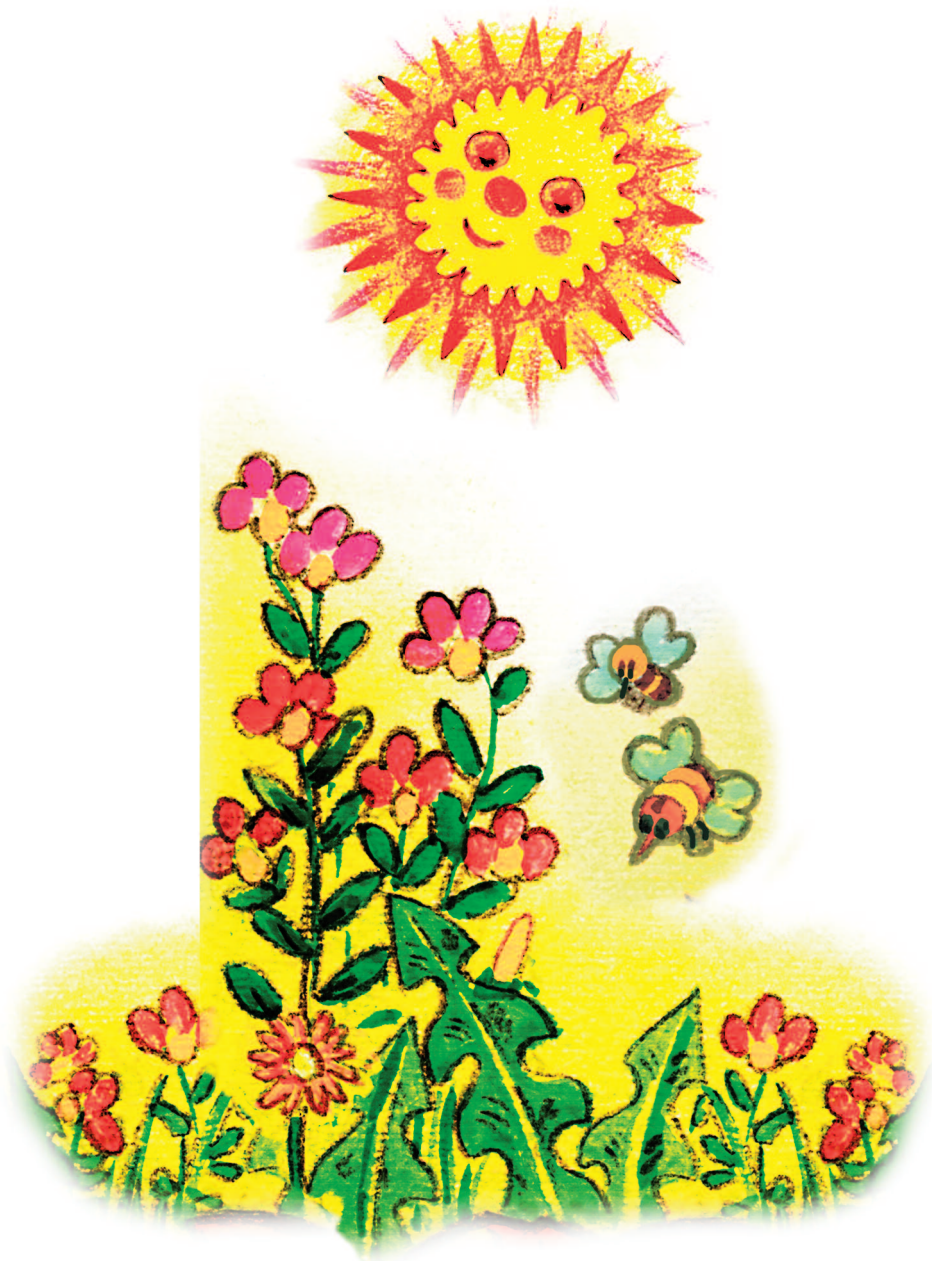

Сидів ворон на ганочку
Вишивав собі сорочку.
Біля ворона в рядочки
Різних ниточок клубочки.
Ворон пісеньку співав.
Поруч Булька пробігав.

Він, звичайно, турбувався
І в помічники найнявся.
Переплутав всі клубочки,
Порвав нитку, а з сорочки
Зосталися лиш шматочки.

Отака вона робота —
Бульки нашого турбота.

02095, м. Київ, вул. Срібнокільська, 4-139
Тел. (044) 573-77-81
budz.ivan@gmail.com